

Medailonek Zbyněk Šorm

Kdo, když ne my. Kdy, když ne teď.

Náš pamětník se narodil 8. června 1953 v Praze. Své vyprávění začal povídáním o svých kořenech - o svém dědovi a tátovi. Děda byl legionářem v Rusku. Vyprávěl své zážitky, mimo jiné o tom jak Rudá armáda terorizovala nejen legionáře ale i vlastní lid. Po válce byl děda učitelem a ředitelem školy.

I dědeček z otcovy strany byl učitel. Otec chtěl být také učitelem, ale vyloučili ho v roce 1949 – v posledním ročníku ze studií. Tyto dvě osoby ho hodně ovlivnily v dalším životě.

Zbyněk Šorm je nejstarší ze čtyř bratrů. Chlapci byli vychovávaní ve víře, chodili do kostela církve Českobratrské evangelické. Vlivem výchovy se hned začátkem roku 68 zapojili do činnosti obnoveného Junáka. V létě 68 byl na tradiční brigádě v Jeseníkách. Tam je zastihla zpráva o přepadení vojsky Varšavské smlouvy. Po návratu do Prahy jej nejvíc zaskočilo rozstřílené Národní muzeum. V té chvíli si uvědomil, že nastavené změny z jara 68 zřejmě skončily.

V Junáku aktivně pokračoval ještě další tři roky, bylo mu dovoleno vykonat předčasně vůdcovské zkoušky. V roce 1970 byl Junák komunisty zakázán a vše přebrala PO SSM. Jejich aktivity se přesunuly do „mládeže“ v církvi Českobratrské evangelické. V roce 68 skončil základku, a pak 4 roky chodil na gymnázium do Modřan. V průběhu studia byl znát, jak režim „utahuje šrouby“. Na začátku studenti stávkovali na podporu Alexandra Dubčeka a ve čtvrtáku už jen tři nebyli v SSM. Zbyněk hrál gymnazijní ligu softballu a pak nastoupil do baseballového klubu Černí koně. Po gymnáziu chtěl studovat systematickou zoologii na UK, tam ho ovšem nechtěli přijmout, protože nebyl v SSM. Tak až na odvolání se dostal na Vysokou školu zemědělskou, obor zootechnický. Po třetím ročníku se oženil.

Po vysoké škole se s rodinou přestěhoval do Jílového. Pak nastoupil na vojnu, kde ale dostal žloutenku a dostal modrou knížku. Neměli televizi, hodně poslouchali hudbu, písničkáře, neoficiální zpěváky. Stále sportovat, ale nyní již individuálně, dělal triatlon. Věnoval se rukodělné práci – řezbářství. Ale především se věnoval dětem, měli dvě holčičky a dva kluky.

Během práce v JZD mu bylo 3x nabízeno členství v KSČ, pokaždé odmítl. I nadále s rodinou dojížděl do sboru Českobratrské církve evangelické do Modřan. Byl zvolen na pět let vedoucím samosprávy sboru, kurátorem sboru v Modřanech. Počátkem roku 89 vznikla další iniciativa Několik vět, kterou pan Šorm okamžitě podepsal. Za toto byl pozván na vedení JZD a upozorněn na nevhodnost svého chování a na možnost následků. Nakonec však zůstal až do listopadových událostí.

V listopadu se aktivně účastnil pražských demonstrací a záhy se stal organizátorem organizace aktivit v Jílovém. První setkání bylo ve čtvrtek 23. listopadu v JZD, ale to bylo nevýrazné. Další bylo v pondělí 27.

listopadu, kdy byla generální stávka na podporu změn ve společnosti a to už bylo plné jílovské náměstí. A po této stávce společně s Petrem Kmínkem založili v Jílovém Občanské fórum. Motivací jim bylo dobové heslo – **Kdo, když ne my a kdy, když ne teď**. Po zvolení Václava Havla nastala další etapa – příprava svobodných voleb. Vydávali v Jílovém časopis OF JíloWan, kde se probírala aktuální témata – dálnice, nemocnice, odpady. A poslední období bylo období voleb. Občanské fórum získalo 24 míst v zastupitelstvu ze 30 míst. Pak byla dramatická volba starosty, pan Šorm byl nominován za OF. Jeho volbou na místo starosty skončila éra OF a začala práce samosprávy.

Motto na závěr:

„Vy jste byli povoláni ke svobodě, bratří, jen nemějte svobodu za příležitost k prosazování sebe, ale služte v lásce jedni druhým.“